

காதல் துரத்தக் கடிதுவந்த வலேமுருகன்
ஏதும் உரையாமல் இருவிரலவை வீட்டுத்
தெருக்கதவில் ஊன்றினான். "திறந்தனே" என்றோர்சொல்
வரக்கேட்டான். ஆஆ! மரக்கதவும் பசேமமோ?
"என்ன புதுமை" எனஏங்க, மறுநொடியில்
சின்னக் கதவு திறந்த ஒலியோடும்
தன்னருமகை காதலியின் தாவுமலர்க் கைநுகர்ந்தான்!
புன்முறுவல் கண்டுகளம் பரித்தான். "என்னடே
தட்டுமுன்பு தாழ்த்து விட்டாயே" என்றாரதைத்தான்.
விட்டுப் பிரியாதார் மவோம் ஒரு பணைநான்
பிரிந்தார் வரும் வரகைக்கும் பதே, தருவில்
கருமரத்தாற் சயெத கதவு.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt221>